

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118136800/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

hendes Brev. Men jeg havde ladet det være uanstøtet, og allerede idag havde jeg faaet det tilsendt aabnet, med Ret til at læse det. Dette tydelige Bevis paa Dydens Belønning styrkede min Samvittighed. „Ogsaa denne Skillevæg vil jo en Gang falde af sig selv, blot jeg giver Tid, og vi ville Intet have at hebrejde os.“

Lige da jeg havde slukket Lyset og lagt mit Hoved paa Puden, skræmmedes jeg op ved en sagte Bank. Jeg var ved at springe ud af Sengen, da jeg besindede mig paa, at det var paa Væggen der blev banket, lige ved mit Hovedgærde, og jeg huskede, at hendes Seng stod ved samme Væg. Hurtig svarede jeg, og hun gensvarede; sagte og stærkere, med Knoen og Haandfladen, gennem alle Tempoer og i forskellige Rhythmer fortsatte Telegrapheringen sig, som om det var to spiritistiske „Banke-Aander“, der underholdt sig med hinanden, og denne Samtale uden Ord, der tydeligere end Ord kunde have gjort det, udtrykte vor adskilte Samværen, vort Savn og vort Haab, — efterlod mig i en rolig og lykkelig Stomning.

Jeg vidste, at paa begge Sider af denne uaf-laaede og lidet klosterlig-strænge Væg, havde der rørt sig de samme Stemninger, Følelser og Tanker, — om de end ikke hos beide havde antaget Form